

mønt. Til Dækning af den Del af Seddelmængden, for hvilken Metalfond ikke er til Stede, kan anvendes Tilgodehavender hos Norges Bank, Sveriges Rigsbank og den tyske Rigsbank, naturligvis efter Fradrag af Nationalbankens Gæld til disse Banker, saaledes at det bliver efter Forholdet 100 Kr. Tilgodehavende for 100 Kr. Sedler. I det samme Forhold kan bruges til Dækning for Sedler Bankens Tilgodehavende paa Anfordring hos andre udenlandske Banker og Bankhuse, som er godkendte af den kongelige Bankkommissær, til et Beløb af højst 12 pCt. af den udgivne Seddelmængde. Endvidere kan andre sikre og let sælgelige Aktiver anvendes til Dækning, derunder regnes Statsbeviser efter Værdi i Forholdet 122 Kr. Aktiver for 100 Kr. Sedler, herunder ogsaa Panteforskrivninger for Laan i fast Ejendom, som dog efter Lovforslaget ligesom efter den gældende Lov ikke tilsammen maa udgøre mere end 6 Mill. Kr. Ligesom det nu er paalagt Banken, at den skal give en forhøjet Afgift, naar dens udgivne Seddelbeløb ved en Maanedes Udgang overskrider det dobbelte af Bankens Beholdning af Mønt og Guldbarrer, saaledes foreslaas det i § 3, at der ogsaa i Fremtiden skal svares en Afgift, men medens Afgiften nu er 5 pCt. af Overskridelsens Beløb, foreslaas den nu sat til $1\frac{1}{3}$ pCt. under Bankens Diskontosats, beregnet maanedsvist efter Gennemsnittet af de i Maanedens Løb gældende Satser. Dette vil føre til, at Banken i hvert Fald ikke kommer til at lide noget Tab ved disse Dispositioner, medens den nu, naar der skal svares en Afgift af 5 pCt., vil komme til at lide Tab, dersom den ikke kan vinde det samme Udbytte.

Endvidere foreslaas der i dette Lovforslag, at Loven kun skal gælde til 1. Januar 1920. Der gives den altsaa en yderligere midlertidig Karakter, end oprindeligt var foreslaaet: at Loven skulde gælde til den nuværende Bankoktroj var udløbet.

I § 4 foreslaas, at Handelsministerens Embede skal træde i Stedet for Justitsministerens Embede, hvad angaar Stillingen som kongelig Bankkommissær. Det er et Forslag, som jeg meget maa anbefale, baade fordi man dog maa gaa ud fra, at den i selve Ministeriet tilstedeværende Indsigt i Bankforhold maa forventes at være hos Handelsministeren mere end hos Justitsministeren, og fordi der ikke er nogen bankmæssige Forretninger i Justitsministeriets Departementer, medens der derimod under Handelsministeriets Departementer til en-

hver Tid sorterer andre bankmæssige Forretninger.

For at dette Lovforslag, efter at være vedtaget i Rigsdagen, kan træde i Kraft, maa det jo efter Bankoktrojen være tiltraadt af Bankens Aktionærforsamling. Men da det ogsaa i den foreliggende Skikkelse paa alle Punkter stiller Nationalbanken bedre end den gamle Lov, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at Nationalbankens Aktionærforsamling med Tak vil modtage et saadant Forslag. Der kan neppe være Tvivl om, at der mellem Bankens Aktionærer vil være nogle, der synes, at de ikke faar nok, — thi det er der altid Mennesker, der synes —, men der er intet Punkt i dette Lovforslag, hvor der, hvis det bliver gennemført, indtræder Ændringer i den bestaaende lovlige Tilstand, som ikke vil medføre en gunstigere Stilling for Nationalbanken efter den nye Lov end efter den gamle, nugældende. Jeg tvivler derfor altsaa ikke om, at den aldeles overvejende Stemning blandt Nationalbankens Aktionærer vil være Taknemmelighed over, at Banken vil blive stillet saaledes, som den vil komme til at staa paa Grundlag af dette Lovforslag. Lovforslagets Hensigt er imidlertid ikke at give Nationalbanken noget, og Lovforslaget er sikkert heller ikke blevet begæret fra Nationalbankens Side for at opnaa en Fordel for Banken. Men vi foreslaar det, ligesom Nationalbanken modtager det, for at denne Bank i højere Grad, end den ellers vilde kunne det, maa være i Stand til at imødekomme de Krav, som vort Næringsliv maa stille til den under de nuværende vanskelige Forhold. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Dalsgaard: Da det ærede 7de kongevalgte Medlem (Falbe Hansen), som skulde have været Venstres Ordfører ved dette Lovforslags Behandling, desværre af Helbredshensyn har maattet melde Forfald, skal jeg udtale et Par Ord om Sagen. Den højtærede Minister har jo nu gjort Rede for Lovforslagets Indhold, og jeg skal ikke gentage denne Redegørelse. Jeg skal kun sige, saa meget mere som den højtærede Minister ikke var meget inde paa at sammenligne det foreliggende Lovforslag med det oprindelige Lovforslag, som blev fremsat i Folketinget, at jeg tror ikke, at det sidst nævnte Lovforslag egnede sig saa godt til Gennemførelse som det nu foreliggende Lovforslag. Dels tror jeg ikke, at det under de for Tiden værende meget